

DEDICATIO.

rent, tres esse personas divinas, alii tamen nol-
lent ita loqui. Apparetque adeò satis necessa-
riam esse doctrinam in Metaphysicis, quâ, quid in
communi suppositum sit vel persona, dilucida-
tur. Ita frequenter quæri solet de Persona-
rum divinarum DISTINCTIONE. Damasce-
nus ait, eas *ratione* distingvi, alii *realiter*. At
quid sit realiter vel ratione distingvi, aliunde non,
quàm ex Metaphysicis sciri potest. Contra
Pontificios celebris est Disputatio de *notis Eccle-
siæ*; At quæ notarum sit natura & conditio so-
lus docet Metaphysicus. Post Papatûs refor-
mationem à Lutherô institutam magnoperè Ec-
clesia turbata fuit opinione Flacii Illyrici, qui
ajebat: peccatum originale *substantiam* esse &
non *accidens*. Sed lapsus in eô erat, quod non
sciebat rationem accidentium. In doctrina de
Sacramentis frequentissima est *signorum* mentio,
quorum doctrina ex Metaphysicis petenda est.
Indeque eâ cognitâ, facilè istæ Calvinianorum
ineptiæ cadunt, quod Sacraenta non sint *signa
nuda*, quia *significant*. In Photinianis contro-
versiis, cùm de Trinitate disputatur, frequenter
argumenta necuntur ex naturâ causæ, Entis in-
dependentis & infiniti, singularis & universalis,
simplicis & compositi. Athos omnes terminos
declarat Metaphysica. Hinc illa est, quæ ab
ignorantiæ morbo nos liberat, quæ nos à plebejâ
sapi-